

gennem Regulativer og Instruxer, men man holder stærkt paa, at Meget maatte optages i Loven, navnlig saa Meget, at Rigsdagen kunde have en klar Oversigt over, hvad der hørte til, for at Politiet ordnedes hensigtsmæssigt. Jeg erkjender fuldkommen, at den lovgivende Magt har et Krav paa at faae en klar Indsigt i, hvorledes man egentlig agter at bestyre Politiet, og hvilke Midler man vil anvende for at fyldestgjøre det store Siemed, hvortil der med Hensyn til Hovedstadens Sikkerhed og de øvrige Omstændigheder, der staae i Forbindelse med Politiet, skal arbeides hen, for at den kan have en tilstrækkelig Garanti for, at Ordningen vil stee paa en hensigtsmæssig og fyldestgjørende Maade, og jeg troer ikke, at Lovudkastet indeholder af saadanne Træk flere, end der er fornødent, for at den lovgivende Magt kan ansee sig tilfredsstillet derved. Man kaste Diet paa Lovudkastet, og man vil finde, at foruden Bestemmelsen om den, der skal staae i Spidsen for Kjøbenhavns Politii, er det kun meget lette Anordninger, der ere givne om Organisationen; det indeholder i Grunden kun en ringe Opregning af Politiets Embedsmænd, Politiiinspektørerne og Politikommisførerne, og en Angivelse af Konstablernes Antal; der er ikke givet mere, end hvad der er fornødent, for at der ikke skal overlades altfor meget til den overordnede Politibestyrrelse, at det ikke ubetinget skal staae i dens Magt at indrette Forholdet, som den vil, selv om det stee med Kommunalbestyrrelsens Samtykke. Jeg erkjender ligesaafuldt som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, at det er fornødent, at Hænderne ikke bindes paa Politibestyrrelsen, men jeg troer heller ikke, at de paa nogen Maade ville blive bundne ved Bestemmelser som de, der indeholdes i Lovudkastet, og jeg troer, at hvis man vil antage, at man der har lagt et Vaand paa Myndigheden, saaledes som den burde kunne træde frem, saa lægger man et ligesaa stærkt Vaand paa Myndigheden ved at følge det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds. En Sammenligning mellem Lovudkastets Bestemmelser og hans Endringsforslag forekommer mig ikke at lede til nogen væsentlig Forskjel, thi ogsaa i hans

Endringsforslag findes en Angivelse af de Kræfter, der skulle have, og enten man, som han siger, at Politiet skal have en Stabschef, medens Lovforslaget siger, at der skal være en Vicepolitidirektør, at der skal være 13 Officerer, hvorunder Inspektørerne og Rægen, eller istedet derfor siger, uden at recurrere til de militaire Navne, at der skal være saa mange Politiiinspektører, saa mange Politikommisførere og en Ræge, bliver Begrænsningen for Bestyrrelsen den samme. Den ærede Rigsdagsmand har frygtet for, at man ialtsald ved de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget, skulde unddrage Politidirektøren og Justitsministeriet det Ansvar, der burde paahvile dem, idet de kunde sige: vi have ikke havt andre og bedre Kræfter at raade over end dem, Lovudkastet har fastsat. Jeg indseer imidlertid ikke, at man vil vinde Noget i denne Henseende ved at sige, at det skal være en Stabschef, Politidirektøren skal have, og et vist Antal Officerer; ville ikke han og Justitsministeren under denne Ordning med samme Føje kunne sige: Ja, det kunde ikke gaae godt, thi vi havde en Stabschef, som vi ikke kunde bruge, og Officerer, som vi heller ikke kunde bruge. Jeg troer saaledes ikke, at der vindes Noget ved et saadant Endringsforslag; men hvad jeg betragter som en given Sag er, at det slet ikke vil passe ind i Lovforslaget, at det fuldstændig vil ligge udenfor de Forhandlinger, som allerede i en Mærkelig ere førte om denne Sag, og at det vil lægge en stor Vanskelighed i Veien for Ordningen af et Forhold, som alle Hensyn gjøre det høist ønskeligt, nu endelig maatte kunne finde sin Afgjørelse. Fra hvad Side man derfor end betragter Lovforslaget med Hensyn til dette Punkt, og hvorledes man end betragter Endringsforslaget, vil Resultatet dog blive det, at Endringsforslaget ikke vil gjøre Stillingen med Hensyn til Bestyrrelsen, med Hensyn til dens Ansvar, med Hensyn til Forretningernes Udførelse heldigere eller sikrere, end den vil blive ved de Bestemmelser, der ere foreslaaede i Lovudkastet. Det er af den samme ærede Rigsdagsmand blevet sagt, at man med Hensyn til Maaden, hvorpaa de forskjellige Bestillingsmænd skulde udnævnes, ikke skal gaae ind i en saadan Detail som den, der fremtræder igennem Lov-